

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa S. P. S.
przeciwko K. A. W.
o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 lutego 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 28 lutego 2019 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 2160 (dwa tysiące sto sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze nadzwyczajnym. Ma przede wszystkim na celu – w interesie publicznym – ujednolicenie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie sporów precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla rozwoju prawa i judykatury sądowej. W związku z tym jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienie, w którym skarżący powinien wskazać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i związku z tym istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy.

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący w odrębnym wywodzie wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powód S. P. S. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 12 października 2018 r.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. W uzasadnieniu tego wniosku skarżący wskazał, że w niniejszej sprawie uzasadnione wątpliwości powoduje okoliczność, czy umorzenie postępowania karnego zainicjowanego zawiadomieniem o możliwości popełnienia przestępstwa w okolicznościach ewidentnego sporu między stronami, negatywnym i wrogim nastawieniu pozwanej w stosunku do powoda, oraz motywach towarzyszących działaniu pozwanej, nie powinno być oceniane łącznie i stanowić o bezprawności w działaniu pozwanej dokonującej zawiadomienia o możliwości popełnienia przez powoda czynu zabronionego? Czy takie działanie pozwanej nie stanowi nadużycia przysługującego jej prawa podmiotowego?

W związku z uzasadnieniem wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i odwołaniem się do występowania w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, trzeba zważyć, iż skarżący powinien nie tylko to zagadnienie przedstawić przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, a także przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, ale ponadto wykazać, że jest to zagadnienie nowe,

którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, nie publ.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, nie publ.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, nie publ.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, nie publ.; z dnia 28 czerwca 2008 r., III CSK 99/08, nie publ.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, nie publ.).

Skarżący nie sprostął tym wymaganiom. Sformułowane w skardze kasacyjnej zagadnienie, w którym powód odwołuje się do konkretnych negatywnych zachowań pozwanej, stanowi w istocie pytanie o rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie. Tak też należy rozumieć stwierdzenie poprzedzające treść pytania, że wątpliwości odnoszą się do niniejszej sprawy. Potwierdzają to zawarte w pytaniu stwierdzenia takie jak „negatywne, wrogie nastawienie” pozwanej, „motywy towarzyszące jej działaniu”, których desygnatami są konkretne zachowania powiązane z ustalonymi okolicznościami faktycznymi sprawy. Nie ma zatem podstaw do formułowania na tym tle abstrakcyjnych ocen co do bezprawności zachowania osoby naruszającej cudze dobra osobiste, czy też nadużycia prawa podmiotowego, mogących mieć znaczenie w innych podobnych sprawach. Poza tym trzeba mieć na względzie, że powód przedstawiając zagadnienie nie przytoczył przepisów prawa, na których tle powstało zagadnienie prawne, przy czym zarzucane w ramach podstaw kasacyjnych naruszenie art. 24 k.c. w związku z art. 448 k.c. polega jedynie na braku adekwatności formy ochrony udzielonej powodowi w odniesieniu do stopnia naruszenia jego dóbr osobistych.

W podsumowaniu trzeba stwierdzić, że w sprawie nie zachodzi wskazana przez skarżących przesłanka opisana w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. ani brana pod rozwagę z urzędu nieważność postępowania. Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 w zw. z art. 391 § 1, 398²¹ k.p.c.

aj